

2. Fínska republika je povinná nahradiť trovy konania.
3. Spolková republika Nemecko znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 312, 19.12.2009.

**Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) zo 7. apríla 2011
(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal
Hoge Raad der Nederlanden — Holandsko) —
Staatssecretaris van Financiën/Sony Supply Chain
Solutions (Europe) BV**

(Vec C-153/10) (¹)

[Nariadenie (EHS) č. 2913/92 — Colný kódex Spoločenstva — Článok 12 ods. 2 a 5, článok 217 ods. 1 a článok 243 — Nariadenie (EHS) č. 2454/93 — Vykonávacie ustanovenia nariadenia (EHS) č. 2913/92 — Články 10 a 11 — Zaradenie tovarov — Závazná informácia o nomenklatúrnom zaradení tovaru — Uvedenie subjektom odlišným od držiteľa pre rovnaký tovar — Pokyny vnútroštátneho colného orgánu — Legitímna dôvera]

(2011/C 160/07)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaná: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 12 ods. 2 a 5, článku 217 ods. 1 a článku 243 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 302, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307), a článku 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva (Ú. v. ES L 253, s. 1; Mim. vyd. 02/006, s. 3) — Zaradenie tovarov — Sťažnosť proti rozhodnutiu týkajúcemu sa zaradenia tovaru vydanému colnými orgánmi — Odvolávanie sa sťažovateľa na záväznú informáciu o nomenklatúrnom zatriedení tovaru vydanú colnými orgánmi iného členského štátu v súvislosti s rovnakým tovarom

Výrok rozsudku

1. Článok 12 ods. 2 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva, zmeneného a doplneného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 82/97 z 19. decembra 1996, ako aj články 10

a 11 nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 z 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (ES) č. 12/97 z 18. decembra 1996, treba vykladať tak, že deklarant, ktorý vo vlastnom mene a na vlastný účet uskutoční colné vyhlásenia, sa nemôže odvolávať na záväznú informáciu o nomenklatúrnom zaradení tovaru, vo vzťahu ku ktorej nie je držiteľom tento deklarant, ale prepojená spoločnosť, na ktorej žiadosť uskutočnil tieto vyhlásenia.

2. Článok 12 ods. 2 a 5 a článok 217 ods. 1 nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 82/97, ako aj článok 11 nariadenia č. 2454/93, zmeneného a doplneného nariadením č. 12/97, vykladané v spojení s článkom 243 nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 82/97, treba vykladať tak, že v rámci konania týkajúceho sa vyrubených ciel dotknutá strana môže namietať proti takému vyrubeniu tým, že predloží ako dôkaz záväznú informáciu o nomenklatúrnom zaradení tovaru vydanú pre rovnaký tovar v inom členskom štáte bez toho, aby táto záväzná informácia o nomenklatúrnom zaradení tovaru vyvolávala právne účinky, ktoré sú s ňou spojené. Vnútroštátnemu súdu prináleží určiť, či príslušné procesné predpisy dotknutého členského štátu umožňujú predložiť takéto dôkazné prostriedky.

3. Článok 12 nariadenia č. 2913/92, zmeneného a doplneného nariadením č. 82/97, a článok 10 ods. 1 nariadenia č. 2454/93, zmeneného a doplneného nariadením č. 12/97, treba vykladať tak, že vnútroštátny pokyn, ktorý priznáva vnútroštátnym orgánom možnosť odvolávať sa na účely nomenklatúrneho zaradenia deklarovaného tovaru na záväznú informáciu o nomenklatúrnom zaradení tovaru vydanú tretej osobe pre ten istý tovar, nemohol vyvolať u dovozcov legitímnu dôveru týkajúcu sa možnosti odvolávať sa na tento pokyn.

(¹) Ú. v. EÚ C 179, 3.7.2010.

**Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) zo 7. apríla 2011
— Európska komisia/Luxemburské veľkovojsvodstvo**

(Vec C-305/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Železničná doprava — Smernica 2005/47/ES — Pracovné podmienky mobilných pracovníkov, ktorí pôsobia v interoperabilnej cezhraničnej doprave v sektore železníc — Dohoda sociálnych partnerov na európskej úrovni — Neprebratie v stanovenej lehote)

(2011/C 160/08)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Peere a M. van Beek, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Luxemburské veľkovojsvodstvo (v zastúpení: C. Schiltz, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Žaloba o nesplnenie povinnosti — Neprijatie a/alebo neoznámenie v stanovenej lehote zákonov, iných právnych predpisov a administratívnych opatrení stanovených smernicou Rady 2005/47/ES z 18. júla 2005 o Dohode medzi Spoločenstvom európskych železníc (CER) a Európskou federáciou pracovníkov v doprave (ETF) o niektorých aspektoch pracovných podmienok mobilných pracovníkov, ktorí pôsobia v interoperabilnej cezhraničnej doprave v sektore železníc (Ú. v. EÚ L 195, s. 15)

Výrok rozsudku

1. Luxemburské veľkovojsvodstvo si tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2005/47/ES z 18. júla 2005 o Dohode medzi Spoločenstvom európskych železníc (CER) a Európskou federáciou pracovníkov v doprave (ETF) o niektorých aspektoch pracovných podmienok mobilných pracovníkov, ktorí pôsobia v interoperabilnej cezhraničnej doprave v sektore železníc, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z tejto smernice.
2. Luxemburské veľkovojsvodstvo je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 234, 28.8.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) zo 7. apríla 2011 — Európska komisia/Írsko

(Vec C-431/10) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Smernica 2005/85/ES — Azylové právo — Konanie o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca — Minimálne normy — Neúplné prebratie v stanovenej lehote)

(2011/C 160/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: M. Condou-Durande a A.-A. Gilly, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Írsko (v zastúpení: D. O'Hagan, splnomocnený zástupca)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom — Neprijatie v stanovenej lehote zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení potrebných na dosiahnutie súladu so smernicou Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca (Ú. v. EÚ L 326, s. 13)

Výrok rozsudku

1. Írsko si tým, že v stanovenej lehote neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie

súladu so smernicou Rady 2005/85/ES z 1. decembra 2005 o minimálnych štandardoch pre konanie v členských štátoch o priznávaní a odnímaní postavenia utečenca, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 43 tejto smernice.

2. Írsko je povinné nahradiť trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 301, 6.11.2010.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) 3. marca 2011 — M. J. Bakker/Staatssecretaris van Financiën

(Vec C-106/11)

(2011/C 160/10)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: M. J. Bakker

Odporca v konaní o kasačnom opravnom prostriedku: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

1. Sú pravidlá určenia príslušnosti právnych predpisov hlavy II nariadenia (EHS) č. 1408/71 (¹) uplatniteľné s tým následkom, že určujú holandské právne predpisy ako uplatniteľné, čiže v dôsledku toho možno vyberať príspevky na holandské sociálne poistenie v takom prípade, akým je prejednávaný prípad, ak zamestnanec, ktorý je holandským štátnym príslušníkom s bydliskom v Španielsku, pracuje ako námorník pre zamestnávateľa so sídlom v Holandsku a svoju činnosť vykonáva na palube bagrových lodí, ktoré sa plavia mimo územia Spoločenstva pod holandskou vlajkou, a to napriek tomu, že v prípade zohľadnenia výlučne holandských vnútroštátnych právnych predpisov nepatrí v dôsledku skutočnosti, že nemá bydlisko v Holandsku, do holandského systému sociálneho zabezpečenia?
2. V akom rozsahu je pritom relevantné, že sa pri vykonávaní holandských poistení zamestnancov uplatňuje prax, podľa ktorej výkonný orgán považuje námorníkov v prípade, akým je prejednávaný prípad, s odkazom na právo Spoločenstva za poistencov?

(¹) Nariadenie Rady (EHS) č. 1408/71 zo 14. júna 1971 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov a ich rodiny, ktorí sa pohybujú v rámci spoločenstva (Ú. v. ES L 149, s. 2; Mim. vyd. 05/001, s. 35).